

Mulighed for, at jeg her tager fejl, en Mulighed — som ogsaa er berørt af den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Poul Christensen) i hans Tale før — for, at netop Forslaget om gifte Kvinders Valgret vil tiltale Oppositionen, vil tiltale det konservative Parti og saaledes maaske tværtimod lette Sagens Gennemførelse i Stedet for at hemme den. Jeg tror ikke, jeg husker fejl i, at netop Gennemførelsen af gifte Kvinders Valgret i Norge hurtigt og ret overraskende skete ved, at den anden Side varmt antog sig Sagen, men jeg maa erkende, at jeg tror ikke selv meget paa den Mulighed. Jeg er mest tilbøjelig til at tro, efter alt, hvad der hidtil har foreligget, at begge disse Ændringer ville forøge Vanskelighederne for den hele Sags Gennemførelse. Heller ikke bør vi være blinde for, at medens Regeringsforslaget vilde møde med den Vægt, som ligger i, at det frembærer et Krav, som gennem mange Aar er fastholdt af dette Ting, og som har fundet Udtryk i en Række her indbragte og vedtagne Forslag, saa ere disse Krav jo ny, ny i den Forstand, at de aldrig før have været Genstand for Afstemning her i Folketinget, altsaa ingen Sinde før været Genstand for det høje Tings Tilslutning, og — det er en Indvending, man sikkert ogsaa vil møde — at Vælgerne saaledes aldrig have haft Lejlighed til at udtale sig derom. Men selvfølgelig, *det* Standpunkt er fuldt forsvaret, fuldt berettiget, der siger: Vel indse vi, at de ny, nu rejste Krav kunne forøge Vanskeligheden, kunne forhale Tiden for den hele Sags Gennemførelse, skyde denne yderligere ud, men hellere vente, hellere imødesee længere Tids Forhandlinger og Kamp herom, for saa en Gang, naar Tiden kommer, at se gennemført en Reform, der fuldt ud er efter vort Hjerte. Et saadant Standpunkt er fuldt berettiget, men det paalægger og medfører Ansvar, ogsaa Ansvar over for Spørgsmaalet om Tiden for Gennemførelsen af den oprindelig foreslaaede Reform — et Ansvar, som det jo i øvrigt er ganske unødvendigt for mig at minde ærede Medlemmer om, derom er jeg ganske overbevist. Jeg skal altsaa over for disse to Ændringsforslag henholde mig til den Udtalelse, hvormed jeg indledede disse Bemærkninger; jeg har kun ønsket at erindre om, at vi sikkert ikke lette Sagens Gennemførelse ved disse Forslags Optagelse.

Hvad i øvrigt de andre Ændringsforslag angaar, skal jeg først omtale Ændringsforslaget under Nr. 1, der jo tilsigter at

omlægge Tiden for Valgets Foretagelse fra April til Marts. Heller ikke mod dette Ændringsforslag kan jeg have noget væsentligt at erindre. Navnlig er det forebragt mig, at Marts som Valgtid vilde være bekvemmere for Landet end April. Nogen Forandring medfører det jo. I Regeringsforslaget var det foreslaaet, at en Betingelse for Valgret var, at man havde svaret Skat i det forud for Valget gaaende Skatteaar. Dette foreslaas altsaa nu — og maatte jo foreslaas — ændret til „det Skatteaar, hvori Valget foregaar“, idet man ellers rykkede denne Valgsumus alt for langt tilbage. Over for de almindelige Valg har Bestemmelsen om det foregaaende eller indeværende Skatteaar jo ikke meget at betyde, naar Valget holdes enten i April eller Marts. Men over for indtrædende Udfyldningsvalg og ogsaa over for Valg til Ligningskommissionerne i Købstæderne vil det have nogen Betydning, idet man derved noget ophæver de Betingelser, der hidtil ere gældende og ere foreslaaede for at kunne blive delagtig i disse Valg. Derpaa lægger jeg imidlertid mindre Vægt, og jeg kan godt modtage dette Ændringsforslag. Dog har jeg den Indvending, at de ærede Forslagsstillere ønske, at Valget skal afholdes i *Begyndelsen* af Marts. Dertil ser jeg ingen Grund, og jeg vil henstille til de ærede Forslagsstillere at ændre dette til 3. Behandling. Det er fremkommet derved, at de ærede Forslagsstillere kun have rettet Ordet „April“ til „Marts“; i Regeringsforslaget stod der „i Begyndelsen af April“; og derved kommer der nu til at staa „i Begyndelsen af Marts“. Det var saa ganske naturligt, at det i Regeringsforslaget hed „i Begyndelsen af April“, thi Valgperioden udløber den 31. Marts; de ny Valg skulde derfor afholdes snarest efter, derfor foresloges „i Begyndelsen af April“. Men eftersom — ogsaa efter den Ordning, her foreslaas — Valgperioden vedblivende løber og nødvendigvis, af Hensyn til Skatteligningen, der netop i den Tid skal lægges, og i Forbindelse med hele Skatteaaret, maa vedvare indtil den 31. Marts, er der ingen Nødvendighed for bestemt at foreskrive, at det ny Valg skal foregaa allerede i Begyndelsen af Marts. Det vil være nok at sætte „i Marts“ eller sætte paa samme Maade, som det vil komme til at staa for Københavns Vedkommende: „inden Udgangen af Marts“. Det vil være bekvemtest i enhver Henseende, og de Sogneraad, som mene, at det er særlig bekvemt at foretage Valg tidligere i Marts, ville jo ikke være ude-